

Aducând cântări mulțime

Mihai Eminescu

Aducând cântări mulțime
Și mai bune și mai rele,
Mă întreb cu îndoială
Cine caută la ele?

Cată cei ce noaptea, ziua
Își muncesc sărmana minte -
Plebea multe știutoare
Pentru pâine, pentru linte?

Sau cei ce păzesc cântarul
A dreptății, dragă Doamne,
Ce la domni sărută mâna
Ș-altceva încă la doamne?

Sau acei care-și pun osul
Carul statului de-l mișcă?
Ah, prea știi mai dinainte
Tot ce-i doare și ce-i pișcă.

Eu nu pot să le dau lefuri,
Nici onoruri, nici pensiuine.
Nu-s în stare nici să judec
Merite pentru națiune.

Toți acei ce-n astă lume
Vor ceva... mă lese-n pace,
Eu nu voi nimic, nimica,
Decât pace, pace, pace.

Și de-or trece pe-aste șiruri
Ochii cei cuminți de fată
Sau a junelui privire
De visare îngrecată,

De vor trece într-o viață
Doruri multe-ndefinite:
Or privi sub flori albastre
Aste pagine citite

Și dureri scânteietoare
Și tablouri înfocate
Vor pătrunde tremurânde

POEZII ONLINE

Aste suflete curate.

Da, la voi se-ndreaptă cartea-mi,

La voi inimi cu aripe.

Ah! lăsați ca să vă ducă

Pe-altă lume-n două clipe.